(۴۳)

مناقب الحیدریة نیز ف: ه ۲
معاصی کبیره ف: ه ۲

ط: ه م ۱

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

خرابی شیرازه جلد

نام کتاب: تنبیه الغافلین . کاغذ اهاری نخودی . شیرازه بندی با نخهای الوان . جلد

مؤلف متن: بهاء الدین محمد بن سرمدی .... محشی ....

شارح .... مترجم: فضل الدین ملا محمد باقر

تاریخ تحریر: غره ربیع الاول ۱۳۲۸ نوع خط: نسخ نحط تعداد سطر: ۲۰

جزء کتب: ۱ جلد زبان: فارسی عدد اوراق: ۹۸

طول: ۱۷/۷ عرض: ۱۱ شماره عمومی: ۲۶۷۵۲

وقفی / خریداری: خریداری آستان قدس تاریخ: وقف / خریداری مرداد ۱۳۷۹

ملاحظات ....

۷ × ۱۴

قال النبي صلى الله عليه وسلم النوم على سبعة انواع نوم الغفلة ونوم الشقاوة ونوم اللعنة ونوم العقوبة
ونوم الراحة ونوم الرخصة اما نوم الغفلة في مجلس العلم واما نوم الشقاوة
في وقت الصلوة واما نوم اللعنة في وقت الصبح واما نوم العقوبة بعد صلوة الفجر
واما نوم الراحة في وقت قيلولة واما نوم الرخصة بعد صلوة العشاء واما نوم
الحسرة في ليلة الجمعة صدق رسول الله صلعم اوحى الله تعالى الى موسى
يا موسى اني وضعت ار بعة اشياء في ار بعة مواضع والناس يطلبون
في غيرها ولا يجدونها ابدا اني وضعت العلم في الجوع والغربة والناس
يطلبون في الشبع والوطن فلم يجدونها ابدا واني وضعت العزة في خدمتي
والناس في [illegible] يطلبون في ابواب السلاطين فلم يجدونها ابدا واني وضعت
الغناء في القناعة والناس يطلبون في كثرة المال فلم يجدونها ابدا واني وضعت
الراحة في الجنة والناس يطلبون في الدنيا فلم يجدونها ابدا

هذا كتاب تنبيه الغافلين

وبه بسم الله الرحمن الرحيم نستعين

الحمد لله الذي امرنا بالعلم والطاعة ونهانا عن الجاهلين و
المعصية وصلى الله على خير خلقه محمد صلعم وآله واصحابه
اجمعين اما بعد چنين گويد مؤلف اين رساله و محرر
اين مقاله الفقير الحقير الواثق بالفضل الصمدي بهاء الدين
محمد بن السرمكي كه عزيزي از برادران ديني در زمان اين طرفه
كه همگي همت خود را بر كسب سعادت علوم ديني مصروف
داشته كه اين كمينه دايما انتساب از كمال اخلاص و وفور اختصاص
از اين ضعيف الناس غوث ميكرد از جاي اين بنده مستمند
نسخه تاليف متوقع گشت كه بر سبيل در علم و طاعت
و عبادت بيفزايد و از جهل و عصيان پرهيز و سبب
بي غيبت ما شود كه بر صفحه روزگار يادگار بماند از حق
يا از آيات قرآني و احاديث نبوي صلعم تا بي غايت مؤمنين و مؤ
منات و مسلمين و مسلمات حجت قاطع باشد هر چند كه اين بنده
كند كار خود را بر خير ذخيره در عمر گذشته كه بر اين امر جرئت
و قيام و اقدام نمايد و خود را از مفيدان اين طريق شمرده
چون حضرت رسول صلعم فرموده كه من سئل علما يعلمه فكتمه
الجم بلجام من النار يعني انكس كه سؤال كنند از او علمي كه داند

وان علم

وان علم را بپوشاند پس او را در آخرت الله تعالى لجام كند بلجامي
از آتش دوزخ خواست كه در زمره انتظام نقيه كلمه انكم نحن
خرمند هر از حالات ايشان و نيز انحدیث كه العلم الحلال
منعم يعني علم حلال منع كردن او را از مسلمانان نيست بر
خود فرض عين دانسته اين رساله شريفه را كه موسوم است
به تنبيه الغافلين شروع كرده و تر تيب داده بر يكهفده باب
و خاتمه و اين رساله را بفارسي بنوشت تا خاص و عام از
معني اين رساله شريفه بهره مند شوند تا خلق را حاجت
بر خاستن و نوشتن و شنودن و دانستن و ياد گرفتن
و ياد كردن و عمل كردن و بر مؤلف رحمت كند انه ولي الا
جابة والقبول مقدمه در طلب علم باب اول در بيان
فضيلت نماز و عقاب ترك نماز و علما و غيره باب دوم در باب
فضيلت نماز و عقاب ترك او باب سيم در بيان عذاب
مانع الزكوة باب چهارم در بيان عذاب خمر خواران
و قمار و شطرنج بازان باب پنجم در بيان صفت بهشت
و دوزخ باب ششم در بيان بعضي چيزها كه خدا تعالى
امر كرده است باب هفتم در بيان بعضي چيزها كه خدا
نهي كرده است بعضي قولي و بعضي فعلي باب هشتم در آداب
طعام و غيره باب نهم در بيان اكرام ضيف و جار
و ثواب صدقه و فضل اهل بيت و ذم اهل بخل و ...

واین دو مذهب بر دو طرف افراط و تفریط است و مذهب
ما موافق جمهور علما ، بنا انا سنکر هر کاه از دار فانی رحلت
نماید در مرتکب کبایر شده باشد از جمله رجوعی لامر الله است
اما یعذبهم و اما یتوب علیهم ممکنست که رحمت الهی او را فرو کرفته
داخل بهشت شود و ممکنست که قابلیت رحمت و مغفرت
نداشته باشد و او را مقر دوزخ باشد و احد طرفین محقق
نخواهد شد جز بعد از موازین قسط و تجلی برحمتهای الهی و ظهور
شفاعت شافعین تا معلوم شود که اگر چه این حسنات غالب
و کدام کفه سیئات راجح است و کی قابل تعلق رحمتهای لایتناهی
ارحم الراحمین است و کی مورد عفو بباشد العافین و چه
کس شافعین روز قیامت مرخص در شفاعت خواهند شد
و کیست صاحب معصیتی لا ینفع فی حقه شفاعة الشافعین
و از جمله فرق شیعه کسانی هستند که قائل شده‌اند با آنکه با
محبت ائمه اطهار سلام الله علیهم اجمعین و اعتقاد بایشان
کسی داخل جهنم نخواهد شد و بر بطلان این مدعی نیز وارد
شده است و ما میکوییم اکر چنانچه حقیقتا تکریما للائمة الا
طهار تمام شیعیان کناهکار آنها را ببخشند ممکنست و هم
اکر حکمت مقتضی شود که جمعی از آنها را معذب بدارد
منافی با شئونات آنها نیست بلی برجاء کامل بشمول عفو و رحمت
الهی در حق تمام شیعه هست مشروط بآنکه با همین اعتقاد